

ANTINOMISMI – AIKAMME SUURI HARHA

Väinö Hotti

Lih. VHn

Ajassamme liikkuvat monet harhaopit. Jeesus varoitti nimenomaan lopunajan eksytyksistä: ”Ja kun hän istui Öljymäellä, tulivat opetuslapset erikseen hänen tykönsä ja sanoivat: ”Sano meille: milloin se tapahtuu, ja mikä on sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki?” Silloin Jeesus vastasi ja sanoi heille: ”**Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä**” (Matt.24:3,4).

Tuhanten juonten mestari

”Simon, Simon, katso, saatana on tavoitellut teitä valtaansa, seuloakseen teitä niinkuin nisuja” (Luuk.22:31).

”ettei saatana pääsisi meistä voitolle; sillä hänen juonensa eivät ole meille tuntemattomat” (2. Kor.2:11).

”Pukekaa yllenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää perkeleen kavalat juonet” (Ef.6:11).

”Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niinkuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä” (1. Piet.5:8).

Lakia ja evankeliumia

55. LAKI JA EVANKELIUMI

”Jumalan sana on lakia ja evankeliumia. Laki ilmaisee meille Jumalan pyhän tahdon ja kurittaa meitä Kristuksen luo. Evankeliumi on iloinen sanoma Jumalan armosta, joka tarjotaan meille Kristuksessa” (KO 55/1948).

(nettikuva)

MARTTI LUTHER

10.11.1483 – 18.2.1546

SUOMEN SIIONISSA on sananjulistuksen saralla viime vuosina tapahtunut Lutherin ja luterilaisuuden heikkenemistä. Samalla on myös siirrytty LAKI-EVANKELIUMI – akselilta POSITIIVISEEN EVANKELIUMIIN! On myös luisuttu epäraamatullisuuteen! Tämä on sielunpelastuksen kannalta surkea muutos!

HARHAOPETTAJIEN EVANKELIUMI

KÄÄNTYMÄTÖN IHMINEN EI VOI KÄSITTÄÄ LAIN MERKITYSTÄ JULISTUKSESSA!

”Sillä he ovat niskoitteleva kansa, ovat vilpillisiä lapsia, lapsia, **jotka eivät tahdo kuulla Herran lakia**, jotka sanovat näkijöille: ”Älkää nähkö”, ja ennustajille: ”Älkää ennustako meille tosia, **puhukaa meille mieluisia, ennustakaa silmänlumeita**” (Jes.30:9,10).

”**He parantavat minun kansani vamman kepeästi**, sanoen: ”Rauha, rauha!” vaikka ei rauhaa ole” (Jer.6:14).

”He hokevat minun halveksijoilleni: 'Herra on sen sanonut: Teillä on oleva rauha!' Ja kaikille, jotka vaeltavat sydämensä paatumuksessa, he sanovat: '**Ei teitä kohtaa onnettomuus**'” (Jer.23:17).

”Koska he, koska he vievät minun kansani harhaan, sanoen: 'rauha!', vaikka ei rauhaa ole, ja katso, koska he, **kun kansa rakentaa seinän, valkaisevat sen kalkilla**” (Hes.13:10).

”Jos tulisi mies, joka tuulta tavoittelisi ja petollisuudessaan valhettelisi: ”Minä saarnaan sinulle viinistä ja väkijuomasta”, **siinä olisi saarnaaja tälle kansalle**” (Miika 2:11).

”Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan **korvasyyhyensä haalivat itselleen opettajia** ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin” (2. Tim.4:3,4).

Positiivinen evankeliumi

(nettikuva)
JAAKKO HEINIMÄKI

”Evangelisuus sai alkunsa 1800-luvulla. Elämänkielteisen ja maailman murheissa rypevän kristillisyyden sijaan evankeliset korostivat iloa, armoa ja autuutta. Suoniemen papin virkaanasettajaisissa 1844 evankeliset papit ottivat kuppia ja pistivät tanssiksi. Evankeliumi kun kumminkin on ilosanoma. Herätysliikkeen ihmisistä alettiin puhua ”iloisina evankelisina”

(KIRKKO JA KAUPUNKI / 22.06.2017, JAAKKO HEINIMÄKI Jaakko Heinimäki). (netti)

Paavo Ruotsalaisen aikaan

(nettikuva)

PAAVO RUOTSALAINEN
9.7.1777 – 27.1.1852

”Oletko kuullut mitään Lustigin seuroista?” kysyi setä kerran, kun Paavo oli palannut metsästä. Ei – ei hän ollut kuullut, ei ollut kukaan puhunut mitään. ”Kuuluvat nyt hyppivän ja tanssivan seurainsa perässä. Päämies itse on soittajana – oikein soiton mukaan -, Se onkin Lustig vanha pelimanni”, sanoi setä melkein ivallisesti. Paavo jäi seisomaan pitkäksi aikaa omiin mietteisiinsä. ”Se vie ne sittenkin helvettiin”, sanoi hän vihdoin ja asteli peremmälle. Sillä miehellä on kieli liukas ja mieli lihallinen” (Auk. Oravala, Erämaan profeetta, ss.28,29).

*”Oi Suomen nuoret, Jeesus itki kerran Katsoen kansaa Jerusalemin Nauratko nähdessäsi ristin Herran Työnnätkö luotas onnen ainaisen **Ei huvin teillä taivaan ovi aukee Ei tanssin nautinnon, ei loistonkaan Unelmas kaikki tyhjiin kerran raukee Ei auta silloin armon huutoskaan.***

LUTHERIN AIKAAN

(nettikuva)

JOHANNES AGRICOLA
20.4.1494 – 22.9.1566

*”Luther sanoi, että kukaan paaveista ei ole häntä kiusannut niin paljon kuin Agricola (Johannes). Agricola väitti, että katumusta ei synnytä laki, vaan evankeliumi, joten kristillisessä kirkossa ei sovi lainkaan saarnata lakia. **’Kymmenen käskyä kuuluu raastupaan eikä saarnastuoliin.** Kaikki ne, jotka ovat tekemisissä Mooseksen kanssa, menevät varmasti perkeleen huomaa. Hirteen Mooseksineen`! (Tunnustuskirjat, s.53).*

*”Koska Kristus opetti parannusta ja syntien anteeksiantamusta, on seurakunnanpaimenien samoin opetettava näitä seurakunnilleen. **Nykyään on yleistä puhua paljon uskosta, mutta ilman parannuksen saarnaa ei voida ymmärtää, mitä usko on**” (53).*

*”Sokeuksien sokeutta on, Luther kirjoittaa, että ei tahdota saarnata lakia ilman ja ennen evankeliumia. **Kuinka on mahdollista saarnata syntien anteeksiantamusta, ellei sitä ennen ole olemassa mitään syntejä?**” (54).*

”Me uskomme, opetamme ja tunnustamme, että lainsaarnaa ei ole ahkerasti harjoitettava ainoastaan epäuskoisten ja katumattomien parissa, vaan myös tosiuskovien, todella kääntyneiden, uudestisyntyneiden ja uskon kautta vanhurskautettujen parissa” (430).

*”Ei evankeliumi julista syntien anteeksiantamusta välinpitämättömille, suruttomille sydämille, vaan **’särjetyille` eli katuville**” (503).*

(nettikuva)

FREDRIK WISLÖFF

16.8.1904 – 17.9.1986

Kristityn tie Jumalan luo on toinen kuin mystikon tai uskonnollismielisen ihmisen. Nämä yrittävät saada ihmisen sisimmässä olevat uskonnolliset kielet ja maailmankaikkeuden jumalallisen musiikin soimaan yhteen. Uskonnollisen elämyksen rikkaus on siinä, että ihminen pääsee kohoamaan maailman epäsoinnun

HENKI JA SANA

Lih.FWn

Allev. VHn

”Hengen miekka on Jumalan sana!”

*Ilman Sanaa Henki on kuin aseeton sotilas. Henki on toiminnassaan sitoutunut Sanaan. **”Sana on vaunut, joilla Jumala kulkee”** (Scriver).*

*Ei ole suoraa tietä ihmisestä Jumalaan. **”Ei kukaan tule tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani”** (Joh.14:6). Tie kulkee Kristuksen kautta – ja **Kristuksen me opimme tuntemaan vain Sanan kautta.***

yläpuolelle ja tuntemaan itsensä olemassaolon puhtaan perussuunnan osasäveleksi. Ihmisen oma pieni minä on rajallinen ja maallinen, mutta maailmankaikkeuden iankaikkiset käsivarret voivat ottaa sen syleilyynsä ja se voi vapautua vankilastaan ja yhtyä ikuisuuteen, jumalalliseen Henkeen.

Moni ihminen hakeutuu luontoon kohdatakse siellä Jumalan Luojan omassa temppelissä. Kuusien huminassa, tunturien äänettömällä lumisella laella, myrskyisellä merellä he kuulevat Jumalan väkevän puheen voimakkaampana, pyhempänä ja puhtaampana kuin kirjasta luettuna – olkoonpa tämä kirja vaikka **Raamattu.**

He syventyvät pyhään mietiskelyyn yksinäisyydessä. He kääntävät sielunsa korvan sisäänpäin ja kuuntelevat ääneti. Nyt saa Jumala puhua. Ja hän puhuu. Sama Jumala, joka on hiljaisina hetkinä puhunut Buddhalle, Sokrateelle, Kristukselle ja monen monille kuunteleville korville, sama Jumala puhuu nyt hänelle. Suoraan, ilman välittäjiä.

Mutta kristityn oppi on aivan toinen – ehkä sitä on sanottava arkiseksi: Hengen miekka on Jumalan sana. Kun Jumala puhuu, hän puhuu Sanassaan. Luther sanoi enkelille: ”Väisty pois minun tyköni, saatana.” Kirjaimina, paperille painettuna, luettuna samoin kuin luetaan mitä tahansa kirjaa, on Jumalan puhe ihmisten ulottuvilla. ”Jumala on antanut meille sanansa. Siinä hän haluaa kohdata meidät. – Siinä hän asuu ja vaikuttaa, ei Sanan **ulkopuolella**” (Luther).

Kuitenkaan se, joka kirjoitetussa sanassa on kuullut Jumalan äänen, ei suostu vaihtamaan tätä puhetta mihinkään muuhun. Kaikki muu puhe, olkoon se luonnonmystiikkaa tai hiljaista mietiskelyä (muuten kuin Sanaan perustuvana), on ihmisen oman sisäisen äänen puhetta. Uskonnollisen ihmisen sisäinen tietoisuus purkautuu tällä tavoin, se saa puhua vapaasti – ja se puhe täyttää uskonnollisen ihmisen mahtavalla tunnelmalla ja pyhällä tunteella. Ja tunne liittää hänet yhteen ympäristön kanssa ja vaikuttaa takaisin hänen omaan sisimpäänsä, niin että sisäiset äänet saavat uutta voimaa. Mutta koko ajan hän **kuuntelee vain itseään**, ja yhteys ympäröivään luontoon antaa hänelle korkeintaan epämääräisen aavistuksen tunteettomasta ja salatusta Jumalasta.

Mutta Sanassa Jumalan ääni kuuluu **ulkoapäin**, Henki tarttuu miekkaansa ja ryhtyy aseistautuneena toimintaan.

Sanat eivät jää kuolleiksi kirjaimiksi. Niistä tulee elävää puhetta. Siitä minkä hän on moneen kertaan lukenut ja osaa lapsesta asti ulkoa – mikä on ollut hänelle vain läksyä ja tietoa – siitä tulee Jumalan sanoma hänelle. Henki avaa hänen silmänsä,

hän näkee sellaisiin syvyyksiin, joiden olemassaoloa hän ei ole ennen aavistanutkaan – hän näkee sisälle evankeliumin rikkauteen. Sana tulee voimaksi! Se antaa voiton ja rohkeuden.. Pelottomana ja iloisena hän sulkee taas kirjan. Jumala on puhunut. Hän tietää sen. Sanassa hän on kohdannut elävän Jumalan. ”Yksi ainoa pieni Raamatun sana voi lohduttaa enemmän kuin kiusaaja ja koko maailma pystyvät meitä murehduttamaan” (Arndt).

”Jos luet kuunnellen sanaa synnistä ja armosta, tarjoutuu Raamattu omalletunnollesi huolimatta maailman ja järjen vastaväitteistä, ja sinä olet kokeva, että koko Raamattu on Jumalan hengen täyttämä ja pystyy opettamaan, vakuuttamaan, ohjaamaan ja kasvattamaan vanhurskauteen” (Martinsen).

Niinpä kristittyjen Jumala tunnetaan maailmassa vain sikäli kuin hänen sanansa tunnetaan. ”Kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Ja kuinka he voivat kuulla, ellei ole julistajaa?” (Room.10:14).

Tietenkin voi tätä vastaan esittää Paavalin sanan Room.1:19-20, jossa hän puhuu pakanoista: se, mikä Jumalasta voidaan tietää, on ilmeistä heidän keskuudessaan; sillä Jumala on sen heille ilmoittanut. Sillä hänen näkymätön olemuksensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumalallisuutensa, ovat, kun niitä hänen teoissansa tarkataan, maailman luomisesta asti nähtävinä, niin etteivät he voi millään itseänsä puolustaa.” Mutta Paavali puhuu tässä pakanoiden **moraalisesta tilasta**. *Jatkossa kuvaillaan pelkästään pakanuuden kauhistuttavaa siveellistä rappiota. Ja siinä suhteessa eivät pakanat – lainaamiemme sanojen mukaan – voi puolustautua. Heidän jumalatietoisuutensa ja omatuntonsa olisi pitänyt varoittaa heitä synneistä, joihin he nyt ovat langenneet ja jotka kenties tuhoavat heidät. Luonnon itsensä olisi pitänyt osoittaa heille, että kaikki luontoa vastaan tehty synti kostautuu. – Mutta pelastamaan tämä luonnollinen tieto Jumalasta ei riittänyt. He eivät tunteneet Jumalaa sellaisena kuin hän todella on. Luonnosta ei siinä ollut välittäjäksi. Tosi Jumala opitaan tuntemaan vasta Jeesusessa Kristuksessa.*

Hengen miekka on Jumalan sana. Yhtä pitkälle kuin Sanan miekka ulottuu, ulottuu Henkikin. Samassa määrin kuin Sana tunnetaan, tunnetaan Jumala. Mitä syvemmälle Sanaan päästään, sitä lähempänä Jumalaa ollaan.

*Sanalla on ulkoinen puolensa. Sitä osaavat kaikki lukea. Jokainen halukas osaa tutkia Raamattua. Mutta Sanalla on myös **sisäpuolensa**. Sen me näemme vasta Hengen elämää antavassa valossa. Tunnen Sanaa yhtä paljon kuin olen saanut nähdä sitä sisäpuolelta kokiessani todeksi Hengen puheen. Silloin tulee kirjaimista henki ja sanoista elämä ja Jumalan kirjoitetusta sanasta elävää puhetta minulle.*

Siksi syvemmälle Sanaan Hengen valossa! Sanan syvyyksiä ei vielä kukaan ole luodannut. Sanan syvyydet ovat Jumalan syvyyksiä-, ja kuka pystyy pääsemään iankaikkisuuden ”pohjaan asti”?

Mutta ei koskaan Sanan **ulkopuolelle!** Tämä on totuus, että Hengen miekka on Jumalan sana – että Jumalan Henki on liittoutunut Sanan kanssa – turvaa parhaiten seurakunnan kaikelta raiteista luisumiselta, joka voisi viedä kohti kielteisyyttä ja omatekoista uskonnollisuutta tai hurmahenkisyyttä ja omatekoista uskonnollisuutta tai hurmahenkisyyttä ja mystiikkaa.

Raamattu on kristillisen seurakunnan ainoa auktoriteetti. Eivät omat kokemuksemme, ei uskonnollinen näkemyksemme, ei kristillinen arvostelukykymme, eivät järkemme perustelut vaan **Sana** ratkaisee, mikä on oikein ja totta. Kun Sana on puhunut, täytyy Jumalan seurakunnan alistua ja totella.

Jos tahdot saada selville hyvän ja pahan välisen eron: mikä on syntiä ja mikä oikein – ota ja lue! Jos haluat kuulla Hengen puhetta, avaa Raamattusi ja lue. Jos haluat tietää, mikä on totuus, kysy mitä siinä on kirjoitettuna” (Fredrik Wislöff, Minä uskon Pyhään Henkeen, ss.25-30).